

Sygn. akt I C 59/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Sidyk

Protokolant: Mateusz Kmieć

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko R. B. (B.)

o zapłatę

1. powództwo oddala;

2. zasądza od powoda M. W. na rzecz pozwanego R. B. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 59/14

UZASADNIENIE

Powód M. W. w pozwie z dnia 6 lutego 2014 roku wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego R. B. kwoty 86 069 zł 01 gr wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód podał, że w dniu 1 kwietnia 2005 roku zawarł z pozwanym prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) R. B. z siedzibą w O. umowę zlecenia na czas określony od 1 kwietnia 2005 roku do 31 grudnia 2050 roku ustalając wynagrodzenie dla wykonawcy z tytułu realizacji umowy w wysokości 1 000 zł miesięcznie. W umowie strony uzgodniły, że w czasie trwania umowy, a także w okresie jednego roku od dnia jej rozwiązania lub wygaśnięcia, w przypadku niedotrzymania warunków zakazu konkurencji, wykonawca zobowiązuje się zapłacić na rzecz zamawiającego karę umowną. W pierwotnej treści umowy kara ta wynosiła 30 000 zł, natomiast w dniu 23 kwietnia 2012 roku aneksem nr (...) strony podwyższyły wysokość kary do kwoty 200 000 zł. Pismem z dnia 23 kwietnia 2012 roku pozwany R. B. wypowiedział powodowi umowę zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku. Powód podał, że w sprawie IC 1655/12, toczącej się z jego powództwa, wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie stwierdził nieważność postanowienia zawartego w łączącej strony umowie o pracę w zakresie postanowienia dotyczącego zakazu konkurencji i kary umownej. Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 9 października 2013 roku w sprawie VI Ca 803/13 oddalił apelację pozwanego od powyższego wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie. Z powodu zapisu o zakazie konkurencji i grożącej kary umownej powód był zobligowany do niepodejmowania jakichkolwiek form zatrudnienia, czy działalności w podmiotach konkurencyjnych dla R. B.. Powód wskazał, że jest cenionym na rynku specjalistą w branży, którą zajmuje się Przedsiębiorstwo (...), a nadto pracował w niej ponad 20 lat. W związku z tym, że rozwiązanie umowy z pozwanym i umowy o pracę z firmą (...)

Spółką z o.o. (osobowo i kapitałowo powiązaną z pozwanym), nastąpiło w jedynym dniu, tj. 23 kwietnia 2012 roku i w trybie natychmiastowym, powód pozostał bez środków do życia. Powód zmuszony był korzystać z pomocy finansowej brata oraz uruchomić pożyczkę odnawialną, jaką posiadał w (...) Banku (...), co spowodowało konieczność spłaty dodatkowych odsetek w wysokości łącznie 8 069 zł 01 gr. Powód podał również, że w dniu 25 kwietnia 2012 roku otrzymał od firmy (...) ofertę pracy na stanowisku (...) Kierownika Sprzedaży z wynagrodzeniem miesięcznym 6 500 zł. Oferta pracy była ważna do dnia 31 lipca 2012 roku. Zdaniem powoda, gdyby nie postanowienie o zakazie konkurencji miałyby on możliwość podjęcia pracy w w/w firmie i przez okres jednego roku, czyli przez czas trwania zakazu konkurencji, osiągnąłby dochód w wysokości 78 000 zł. Łączna szkoda w majątku powoda spowodowana zachowaniem pozwanego wyniosła zatem 86 069 zł 01 gr, w tym 78 000 zł – utracony zysk z tytułu rocznego wynagrodzenia w firmie (...) oraz 8 069 zł 01 gr – odsetki z tytułu kredytu odnawialnego. Powód podniósł, że za szkodę odpowiada osoba, której zawinione zachowanie jest źródłem powstania tej szkody. W niniejszej sprawie, w ocenie powoda, bezprawność zachowania pozwanego polegała na wprowadzeniu do umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku postanowienia o zakazie konkurencji oraz karze umownej bez odpowiedniego odszkodowania, co w sposób oczywisty naruszało porządek prawny, w tym i zasady współzycia społecznego.

Pozwany R. B. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany zaprzeczył, aby jakiegokolwiek jego zachowanie spowodowało po stronie powoda szkodę, w tym również w zakresie utraconych korzyści w związku z rzekomą możliwością podjęcia przez powoda pracy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) M. P. w K.. Pozwany w pierwszej kolejności zakwestionował wiarygodność przedstawionej przez powoda oferty zatrudnienia powoda we wskazanej firmie podejrzewając, że została ona stworzona na potrzeby niniejszego postępowania sądowego. Pozwany podniósł, że oferta ta nie miała mocy wiążącej w świetle art. 66 k.c., gdyż nie określała wszystkich istotnych postanowień umowy o pracę. Pozwany zarzucił ponadto, że powód do dnia 23 kwietnia 2012 roku pracował przede wszystkim w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.. Podstawę nawiązania tego stosunku pracy stanowiła natomiast umowa, w której nie zastrzeżono zakazu konkurencji. W tym okresie powód jedynie dodatkowo wykonywał pewne czynności na rzecz pozwanego na podstawie powołanej już umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku. Zakres obowiązków powoda jako pracownika był znacznie szerszy niż obowiązki wykonywane przez niego na podstawie umowy zlecenia. Pozwany podkreślił ponadto, że zakres działalności pozwanego różnił się od zakresu działalności (...) Spółki z o.o., a także od zakresu działalności firmy (...), co wynika chociażby z różnych oznaczeń przedmiotu działalności tych podmiotów, zgodnie z numerami Polskiej Klasyfikacji Działalności. Pomimo zatem zastrzeżenia zakazu konkurencji w łączącej strony umowie zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005r. powód mógł podjąć pracę w Przedsiębiorstwie Produkcyjno Handlowo Usługowym (...) M. P. w K.. W konsekwencji brak jest związku przyczynowego między zachowaniem pozwanego a rzekomą szkodą powoda polegającą na braku spodziewanego dochodu z tytułu ewentualnego zatrudnienia we wskazanym przedsiębiorstwie. Pozwany zauważył też, że powód podpisując umowę zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005r. nie kwestionował zawartego w niej zakazu konkurencji. W związku z tym pozwany nie zgadza się ze stanowiskiem powoda jakoby jednostronnie wprowadził takie zapisy do umowy. Pozwany podniósł również dodatkowo, że z załączonego przez powoda zaświadczenia wystawionego przez (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną wynika, że pierwsze odsetki w wysokości 236 zł 32 gr powód zapłacił w dniu 17 kwietnia 2012 roku, tj. przed dniem rozwiązania umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku. Powołana okoliczność wskazuje, że pożyczka odnawialna została uruchomiona przez powoda przed dniem 23 kwietnia 2012 roku, a w związku z tym konieczność zapłaty późniejszych odsetek nie pozostawała w związku przyczynowym z zachowaniem pozwanego, w tym z zastrzeżeniem w umowie zlecenia zakazu konkurencji. Z ostrożności procesowej, pozwany zakwestionował również wysokość żądania pozwu podnosząc, że odszkodowanie obliczone na podstawie art. 101² kodeksu pracy, mogłoby być liczone najwyżej przy przyjęciu jako podstawy do jego obliczenia kwoty 1 000 zł, tj. miesięcznego wynagrodzenia przewidzianego w podpisanej przez strony umowie zlecenia. Ponadto, powód określając swoją szkodę, bezpodstawnie - zdaniem pozwanego – zakłada, że po ewentualnym zatrudnieniu w firmie (...) pracowałby w tej firmie co najmniej przez okres jednego roku, na który zastrzeżono zakaz konkurencji w umowie zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku (k. 30-38).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód M. W. był zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na podstawie umowy o pracę z dnia 2 listopada 2004 roku w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika działu sprzedaży i marketingu oraz kierownika zakładu.

Początkowo powód był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas określony. Następnie, na podstawie aneksu do w/w umowy powód został zatrudniony w (...) Spółce z o.o. na czas nieokreślony od dnia 1 września 2006 roku. Pozostałe warunki umowy o pracę pozostawały bez zmian. Od dnia 1 stycznia 2011 roku wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło kwotę 1 586 zł. Powód otrzymał od spółki (...) jako pracodawcy pisemny szczegółowy zakres prac, obowiązków i czynności służbowych oraz odpowiedzialności na stanowisku kierownika działu sprzedaży i marketingu.

Zakres obowiązków powoda obejmował też: regularne kontaktowanie się z firmami handlowymi i producentami wykorzystującymi wyroby firmy (...) oraz innymi odbiorcami; nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów z wymienionymi podmiotami w celu rozwijania sieci sprzedaży; zbieranie wszelkich informacji o sytuacji finansowej odbiorców; bieżące śledzenie działań konkurencji w zakresie cen, surowców, technologii, nowych produktów i ich zastosowań; bieżące monitorowanie oferty na rynku w zakresie nowości, dominujących trendów i mód, udział w stałej aktualizacji oferty firmy wynikającej z tych tendencji; znajomość oferty konkurencji.

/ **dowód** : dokumenty załączone do akt osobowych, w tym: zakres prac, obowiązków i czynności służbowych oraz odpowiedzialności kierownika marketingu i sprzedaży w (...) Spółce z o.o. i zakres prac, obowiązków i czynności służbowych oraz odpowiedzialności kierownika działu sprzedaży i marketingu w (...) Spółce z o.o. (w załączeniu)/

W 2005 roku, na wniosek powoda M. W. oraz innych pracowników działu handlowego firmy dotyczący podwyższenia im wynagrodzeń, spółka (...) oraz pozwany R. B., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w O., zaproponowali pracownikom spółki zawarcie umów zlecenia z R. B..

W dniu 1 kwietnia 2005 roku pozwany R. B. zawarł z powodem M. W. umowę zlecenia, na podstawie której powód jako wykonawca zobowiązał się wykonać na zamówienie pozwanego jako zamawiającego zlecenie w postaci:

- a) zebrania informacji na temat podmiotów zajmujących się handlem hurtowym i detalicznym, usługami budowlano – remontowymi, producentami z branży budownictwa, przemysłu farb i lakierów, gumowego, tworzyw sztucznych oraz wszelkich innych zainteresowanych zakupem pigmentów, barwników, farb i lakierów oraz specjalistycznych preparatów związanych z wykonywaniem oraz pielęgnacją betonów i zapraw;
- b) przekazania powyższych informacji w postaci pozyskanych broszur oraz wszelkiego typu materiałów promocyjno – informacyjnych opracowanych przez przedmiotowe podmioty;
- c) wprowadzenie uzyskanych informacji do udostępnionych baz danych w systemie informatycznym zamawiającego.

Strony umowy zlecenia w §1 pkt 2 umowy, po jej zmianie aneksem nr (...) z dnia 29 kwietnia 2005r. przewidziały, że umowa jest zawarta na okres od dnia 1 kwietnia 2005 roku do dnia 31 grudnia 2050 roku. Wykonawca, zgodnie z §1 pkt 3 umowy nie miał prawa powierzenia wykonania zlecenia osobie trzeciej bez zgody zamawiającego.

W umowie strony określiły wynagrodzenie miesięczne w wysokości nie mniejszej niż w kwocie 1 000 zł bez podatku od towarów i usług. Ustalona kwota minimalna mogła być podwyższona przez zamawiającego w przypadku wysokiej oceny jakościowej wykonanego w danym miesiącu zakresu zlecenia.

W §2 umowy zlecenia strony zawarły zapisy dotyczące zobowiązania wykonawcy do powstrzymania się od działalności sprzecznej z interesami zamawiającego, działalności konkurencyjnej, zachowania tajemnicy służbowej – w czasie trwania umowy oraz w okresie jednego roku od jej rozwiązania lub wygaśnięcia.

Paragraf 3 umowy zlecenia dotyczył kar umownych w sytuacji nie dotrzymania przez wykonawcę warunków umowy określonych w jej §2.

Zawarcie umów zlecenia odbywało się za zgodą zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W., tj. prezesa R. S.. Spółka (...) akceptowała w tamtym okresie realizowanie przez pracowników Spółki umów zlecenia z R. B., ponieważ cel ekonomiczny zlecenia był zbieżny z celem ekonomicznym Spółki. Przed dniem 1 kwietnia 2005 roku powód M. W. również zajmował się pozyskiwaniem danych technicznych o wyrobach klientów, wyrobach konkurencyjnych firm.

W dniu 23 kwietnia 2012 roku strony zawarły aneks nr (...) do umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005 roku, na podstawie którego zgodnie postanowiły podwyższyć karę umowną, o której mowa w §3 ust. 1 i w §3 ust. 2 do kwoty 200 000 złotych.

W tym samym dniu, tj. 23 kwietnia 2012 roku pozwany R. B. wypowiedział powodowi na piśmie umowę zlecenia zawartą w dniu 1 kwietnia 2005 roku. Ponadto, na pisemny wniosek powoda, z dniem 23 kwietnia 2012 roku na mocy porozumienia stron została rozwiązana umowa o pracę łącząca M. W. i (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we W..

/ **dowód** : umowa zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005r. z aneksami (w aktach VII P 949/13; odpis umowy – w załączeniu), wypowiedzenie z dnia 23 kwietnia 2012r. (w aktach VII P 949/13; odpis – w załączeniu), pisemny wniosek powoda o rozwiązanie umowy o pracę (w aktach osobowych – odpis w załączeniu), świadectwo pracy z dnia 23 kwietnia 2012r. (w aktach osobowych – odpis w załączeniu)/

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. zajmuje się sprzedażą pigmentów, farb akrylowych i preparatów do betonu, produkuje pigmenty, z wyjątkiem pigmentu czarnego. Natomiast pozwany R. B. w ramach Przedsiębiorstwa (...) w O. produkuje pigment czarny. Spółka (...) w latach 2005-2012 była wyłącznym odbiorcą pigmentu produkowanego przez R. B.. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością samodzielnie nie produkowała czarnego pigmentu.

Pigment czarny oraz inne produkty Spółka sprzedawała dalszym odbiorcom, tj. klientom hurtowym i producentom. Zakład produkcyjny pozwanego R. B. mieścił się w O.. Powód świadczył natomiast pracę w C. przy ulicy (...), gdzie mieścił się zakład produkcyjny spółki (...).

Wykonywanie czynności przez powoda M. W. w ramach każdej z umów, tj. umowy o pracę ze spółką (...) i umowy zlecenia z R. B., nie miało żadnego rozgraniczenia, czynności te były ze sobą powiązane funkcjonalnie, czasowo i miejscowo. Zajmując się sprzedażą (...) spółki (...) powód pozostawał w kontaktach z klientami. W celu nawiązania kontaktu powód pozyskiwał informacje o produktach klientów, ich hipotetycznym zapotrzebowaniu jakościowym, technologicznym na produkty spółki. Sprzedaż towaru oferowanego przez (...) Spółkę z o.o., ocena jego przydatności dla klienta, wymagała posiadania przez handlowców, w tym powoda, wiedzy na tematy związane z technologicznym zastosowaniem tego towaru, jego właściwościami użytkowymi. Proces sprzedaży był zatem inicjowany zebraniem informacji. Dopiero, gdy laboratorium Spółki (...) doszło do wniosku, że Spółka jest w stanie wyprodukować produkt o takich parametrach czy właściwościach poszukiwanych przez klienta, handlowcy mogli podjąć dalsze rozmowy na temat ceny i oferty dla danego klienta.

Powód M. W. nie poszukiwał natomiast w ramach umowy zlecenia innych klientów dla pozwanego R. B., gdyż Spółka (...) kupowała całość jego produkcji. Powód często świadczył pracę w delegacjach, podczas których docierał do potencjalnych i bieżących klientów Spółki. Koszty delegacji rozliczane były wyłącznie w Spółce (...). Powód także w Spółce korzystał z urlopu wypoczynkowego. W czasie urlopu nie wykonywał również żadnych czynności na rzecz pozwanego R. B..

Jak wskazano wyżej, z dniem 23 kwietnia 2012 roku na mocy porozumienia stron została rozwiązana umowa o pracę łącząca powoda M. W. i (...) Spółkę z o.o. W tym samym dniu, tj. 23 kwietnia 2012 roku pozwany R. B. wypowiedział

powodowi umowę zlecenia zawartą w dniu 1 kwietnia 2005 roku. Kontynuowanie bowiem umowy zlecenia nie miało żadnego racjonalnego uzasadnienia w przypadku rozwiązania umowy o pracę.

/ **dowód:** zeznania świadka R. S. (nagranie, adnotacje k. 93-94), zeznania świadka K. O. (nagranie, adnotacje k. 94-95), ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy w sprawie VII P 949/13 (k. 312-318), zawiadomienie z dnia 12 grudnia 2012r. (odpis – w załączeniu), częściowo zeznania powoda M. W. (nagranie, adnotacje k. 331-334), częściowo zeznania pozwanego R. B. (nagranie, adnotacje k. 334-336)/

W dniu 12 grudnia 2012 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. złożyła zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej C. – Północ w C. o możliwości popełnienia przestępstwa przez powoda M. W. na szkodę spółki polegającego na doprowadzeniu jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w okresie od 5 stycznia 2012 roku do 12 marca 2012 roku, w sposób opisany w zawiadomieniu. Po przeprowadzeniu dochodzenia, Prokurator ostatecznie postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 roku umorzył postępowanie przygotowawcze wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu zabronionego.

W związku z powyższym, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła w dniu 31 stycznia 2014 roku subsydiarny akt oskarżenia przeciwko powodowi stawiając mu zarzut popełnienia czynu z art. 286§1 k.k. na szkodę w/w spółki. Postępowanie prowadzone przez Sąd Rejonowy o sygn. akt XVI K 114/14 na datę zamknięcia rozprawy było nadal w toku. W sprawie zapadł nieprawomocny wyrok skazujący, który został zaskarżony apelacją przez powoda.

/okoliczności bezsporne, a ponadto **dowód:** zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z dnia 12 grudnia 2012 roku (odpis – w załączeniu), postanowienie Prokuratora z dnia 16 grudnia 2013r. o umorzeniu dochodzenia (odpis – w załączeniu), akt oskarżenia z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie XVI K 114/14 (odpis – w załączeniu)/

Pozwem z dnia 16 sierpnia 2012 roku powód M. W. wystąpił do Sądu Rejonowego w Częstochowie z pozwem o stwierdzenie nieważności postanowienia umowy zlecenia dotyczącego zakazu konkurencji.

Wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku w sprawie IC 1655/12 Sąd Rejonowy w Częstochowie stwierdził nieważność postanowienia zawartego w umowie zawartej między powodem a pozwanym w zakresie objętym brzmieniem, że w okresie jednego roku od dnia jej rozwiązania lub wygaśnięcia pracownik zobowiązuje się do powstrzymania się od działalności sprzecznej z interesami pracodawcy, tj. nie podejmowania zatrudnienia na podstawie umowy o pracę lub innego stosunku prawnego w podmiotach konkurencyjnych dla pracodawcy; nie obejmowania funkcji w organach podmiotów konkurencyjnych dla pracodawcy a także funkcji doradczych w tych podmiotach; nie uczestniczenia w przedsięwzięciach lub podmiotach konkurencyjnych dla pracodawcy, w szczególności przez wnoszenie wkładów, nabywanie lub obejmowanie udziałów lub akcji z wyjątkiem nabywania lub obejmowania w celu lokaty kapitału akcji oferowanych w publicznym obrocie papierami wartościowymi; nie podejmowania lub nie prowadzenia działalności gospodarczej na własny lub cudzy rachunek, jeżeli jest ona konkurencyjna dla pracodawcy, a także postanowienia, na podstawie której strony ustaliły, że w przypadku niedotrzymania przez pracownika warunków umowy zobowiązuje się zapłacić pracodawcy karę umowną w wysokości 200 000 zł.

Wyrokiem z dnia 9 października 2013 roku w sprawie VI Ca 803/13 Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił apelację pozwanego R. B. od powyższego wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie.

/ **dowód:** odpis wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 9 października 2013 roku w sprawie VI Ca 803/13 z uzasadnieniem (k. 11-14), odpis wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 22 maja 2013 roku w sprawie IC 1655/12 – w załączeniu/

W okresie zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W. powód M. W. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze oraz premię, która miała stały charakter i była ustalana w oparciu o specjalny algorytm. Wynagrodzenie wypłacone powodowi w ramach umowy o pracę ze spółką (...) w okresie ostatnich czterech miesięcy pracy wynosiło:

- za styczeń 2012 roku – 2 383 zł brutto; 1 792 zł 22 gr netto;
- za luty 2012 roku – 2 335 zł brutto; 1 758 zł 52 gr netto;
- za marzec 2012 roku – 2 559 zł brutto; 1 914 zł 42 gr netto;
- za kwiecień 2012 roku – 4 470 zł 16 gr brutto; 3 180 zł 14 gr netto;

Natomiast wynagrodzenie wypłacone powodowi przez pozwanego R. B. w okresie ostatnich miesięcy wykonywania umowy zlecenia wyniosło:

- za styczeń 2012 roku – 2 057 zł brutto; 1 734 zł 87 gr netto;
- za luty 2012 roku – 2 009 zł brutto; 1 694 zł 19 gr netto;
- za marzec 2012 roku – 2 233 zł brutto; 1 884 zł 03 gr netto;
- za kwiecień 2012 roku – 1 920 zł brutto; 1 619 zł 20 gr netto.

/ **dowód** : karty osobowe (k. 243-255), karta wynagrodzeń z tytułu umowy zlecenia, listy płac, oświadczenia i rachunki (k. 256-269), niekwestionowane przez strony zestawienie wynagrodzeń brutto powoda za okres 10.2004 – 04.2012 (w aktach VII P 949/13; odpis w załączeniu)/

Powód M. W. od 27 września 2004 roku nie był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna.

/ **dowód** : zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy z dnia 20 listopada 2014 roku (k. 129)/

Na prośbę powoda M. W. dyrektor handlowy Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) M. S. P. przesłał powodowi pismo zatytułowane „oferta zatrudnienia” oznaczone datą 25 kwietnia 2012 roku. Z pisma wynikało, że spółka (...) składa ofertę zatrudnienia na umowę o pracę na czas nieokreślony pana M. W. od dnia 25 kwietnia 2012 roku na stanowisku (...) Kierownika Sprzedaży z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 6 500 zł, a oferta ta wiąże do dnia 31 lipca 2012 roku.

Faktycznie, nie była to rzeczywista oferta zatrudnienia, właściciel Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) M. P. nigdy nie zamierzał bowiem zatrudnić powoda M. W. w swojej firmie. Pismo zostało wysłane jedynie grzecznościowo na prośbę powoda w celu udzielenia mu pomocy przy poszukiwaniu zatrudnienia i negocjowania lepszych warunków pracy. Projekt pisma sporządził powód i przesłał go mailem do firmy (...).

Ponadto, w tamtym okresie czasu firma (...) nie poszukiwała dodatkowego pracownika, nie prowadziła rekrutacji, ani też nie zatrudniała żadnych osób z wynagrodzeniem w wysokości 6 500 zł. W firmie nie było ponadto stanowiska „regionalnego kierownika sprzedaży”. Sama „oferta zatrudnienia”, po naniesieniu poprawek również na prośbę powoda, została w ostatecznej wersji przesłana powodowi w dniu 4 września 2012 roku, a więc już po upływie terminu określonego w niej jako termin związania ofertą.

/ **dowód** : oferta zatrudnienia z dnia 25 kwietnia 2012 roku (k. 15), korespondencja mailowa (k. 223-230, 287-304), zeznania świadka S. P. (nagranie, adnotacje k. 202-203, k. 306-307), zeznania świadka M. P. (nagranie, adnotacje k. 203-204, k. 320-321)/

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności, na potrzeby niniejszego postępowania, należało ustalić, jakiego rodzaju stosunek prawny łączył powoda M. W. z pozwanym R. B.. Stosownie do art. 22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Zgodnie z art. 22§1¹ k.p. zatrudnienie w wyżej opisanych warunkach jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. W myśl art. 22§1² k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy określonych powyżej.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że rzeczywistym i wyłącznym powodem stworzenia pracownikom (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. możliwości zawarcia umowy zlecenia z pozwanym R. B. była potrzeba podwyższenia tym pracownikom wynagrodzeń, głównie celem ich zmotywowania, przy jednoczesnym ograniczeniu jak najbardziej kosztów ponoszonych z tego tytułu przez spółkę (...). W 2005 roku bowiem pracownicy działu sprzedaży spółki (...) wyrazili potrzebę uzyskiwania wyższych zarobków, taką potrzebę dla nich i dla siebie widział też powód M. W.. Celem podwyżki miało być zmotywowanie pracowników. Przenosząc część kosztów podwyżki na pozwanego R. B., który formalnie wypłacał wynagrodzenie z umowy zlecenia wraz z dodatkiem, spółka (...) zyskiwała chociażby na kosztach z tytułu składek ZUS.

Natomiast obydwa podmioty gospodarcze, tj. (...) i Przedsiębiorstwo (...), mogły swobodnie uwzględniać koszty wynikające z umów zlecenia we własnych rozliczeniach, z uwagi na wzajemne powiązania kapitałowe, osobowe oraz gospodarcze. Pozwany R. B. nie tylko bowiem prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w O., ale i był członkiem zarządu (...) Spółki z o.o. we W.. W spółce tej w różnych okresach pełnił funkcję prezesa zarządu lub członka zarządu. Poza tym, Przedsiębiorstwo (...) cały czas produkowało czarny pigment, który w całości nabywany był przez (...) Spółkę z o.o. we W..

Z ustalonego stanu faktycznego wynika również, że umowa zlecenia nie była wykonywana w jakikolwiek inny sposób, jak tylko przy okazji czynności związanych z umową o pracę. Pozwany m.in. nie udostępnił powodowi i innym pracownikom działu handlowego żadnego systemu informatycznego, w którym dokumentowałiby efekty swoich działań, pomimo takiego zapisu w umowie. Pracownicy ci, w tym powód, korzystali jedynie z systemu (...) spółki (...).

Przyczyną natomiast zawarcia umów zlecenia, w tym umowy z powodem, była chęć lepszego wynagrodzenia pracowników działu handlowego spółki (...), przy jednoczesnym uniknięciu dodatkowych kosztów z tytułu należności publicznoprawnych i pracowniczych (np. koszty ZUS, wyższe wynagrodzenia za czas urlopu, za czas niezdolności do pracy).

Ponadto, umowa zlecenia zorientowana była na zbieranie różnych informacji technologicznych z rynku, zdobywaniu próbek wyrobów konkurencyjnych, na śledzeniu rynku. Czynności te zatem w rzeczywistości były podejmowane w interesie gospodarczym firmy (...) Spółki z o.o. Pozwany R. B. był klasycznym producentem zorientowanym na jednego dystrybutora, jego jedynym klientem była firma (...), nie zachodziła zatem potrzeba śledzeniu w sposób stały i na bieżąco rynku, skoro pozwany miał jednego, stałego odbiorcę. Ponadto, produkcja pigmentu czarnego przez pozwanego miała charakter unikatowy w skali europejskiej. Niewątpliwie, to spółka (...) bardziej potrzebowała zdobywanych przez pracowników działu handlowego w ramach umów zlecenia informacji aniżeli sam pozwany, z którym te umowy były zawierane.

W niniejszej sprawie, Sąd podzielił zatem stanowisko Sądu Rejonowego w Częstochowie wyrażone w sprawie VII P 949/13, że umowa zlecenia zawarta przez powoda M. W. z pozwanym R. B. faktycznie zmierzała do obejścia prawa. Należy podkreślić, że dotknięta bezwzględną nieważnością umowa nie może wywołać skutku w postaci nawiązania między jej stronami stosunku prawnego i wynikających z niego konsekwencji, nawet jeżeli jest przez strony wykonywana.

Umowa zlecenia nie rodzi trwałego stosunku obligacyjnego przez sam fakt jej spisania, gdy praca, o której mowa w umowie zlecenia (jej przedmiot) jest realizowana w ramach stosunku pracy nawiązanego z innym podmiotem. W takim wypadku nie ma potrzeby weryfikowania umowy zlecenia zawartej z odrębnym podmiotem z punktu widzenia jej skuteczności (ważności). Odnosi się to do sytuacji, gdy praca jest de facto wykonywana stale pod kierunkiem i na zlecenie podmiotu będącego faktycznym pracodawcą (w tym wypadku: spółki (...)), przez niego oceniana co do ilości i sumowana, zaś podmiot ten stale pełni funkcje kierownicze i nadzorcze wobec pracujących. (por.: wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2014 roku, I PK 241/13, LEX nr 1455193; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 roku, II PK 50/13, OSNP 2014/9/129, LEX nr 1408889).

Reasumując, powoda M. W. nie łączyła z pozwanym R. B. ważna umowa zlecenia. Wszystkie czynności powoda były faktycznie wykonywane w ramach jednej umowy o pracę z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W.. Umowa zlecenia była nieważna, ponieważ została zawarta jedynie w celu obejścia prawa, na co wskazywano powyżej, a w szczególności celem podwyższenia pracownikom spółki (...) wynagrodzenia za pracę za czynności stanowiące ich obowiązki wykonywane w ramach umowy o pracę przy jednoczesnym uniknięciu dodatkowych kosztów z tytułu należności publicznoprawnych i pracowniczych (np. koszty ZUS, wyższe wynagrodzenia za czas urlopu, za czas niezdolności do pracy).

Wobec powyższego, nie można traktować pozwanego R. B. jako osobę, która była pracodawcą powoda M. W. i tym samym osobą zobowiązaną do zapłaty na rzecz powoda odszkodowania w trybie przepisów kodeksu pracy (art. 101¹ – 101⁴ k.p.) za okres obowiązywania zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy.

Stosownie do art. 101¹ §1 k.p. w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji).

Zgodnie natomiast z art. 101² §1 k.p. przepis art. 101¹ §1 k.p. stosuje się odpowiednio, gdy pracodawca i pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, zawierają umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. W umowie określa się także okres obowiązywania zakazu konkurencji oraz wysokość odszkodowania należnego pracownikowi od pracodawcy, z zastrzeżeniem przepisów § 2 i 3.

W myśl przepisu §2 art. 101² k.p. zakaz konkurencji, o którym mowa w §1, przestaje obowiązywać przed upływem terminu, na jaki została zawarta umowa przewidziana w tym przepisie, w razie ustania przyczyn uzasadniających taki zakaz lub niewywiązywania się pracodawcy z obowiązku wypłaty odszkodowania. Stosownie do §3 art. 101² k.p. odszkodowanie, o którym mowa w §1, nie może być niższe od 25% wynagrodzenia otrzymanego przez pracownika przed ustaniem stosunku pracy przez okres odpowiadający okresowi obowiązywania zakazu konkurencji; odszkodowanie może być wypłacane w miesięcznych ratach.

Podkreślić zatem należy, że w niniejszej sprawie brak byłoby uzasadnienia do szukania podstawy do zasądzenia na rzecz powoda M. W. od pozwanego R. B. tego rodzaju odszkodowania w oparciu o przepisy prawa pracy. W pierwszej kolejności z tego względu, że umowa dotycząca zakazu konkurencji pomiędzy stronami była nieważna, a powołane uregulowania prawne (art. 101¹ – 101⁴ k.p.) dotyczą ważnej umowy o zakazie konkurencji. Natomiast po drugie, dlatego że strony, tj. powoda i pozwanego nie łączyła umowa o pracę. Pracodawcą powoda była bowiem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W., a nie pozwany R. B.. Tym samym, nie byłoby również podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda równowartości przedmiotowego odszkodowania, które byłoby należne powodowi od spółki (...), gdyby ewentualnie zakaz konkurencji dotyczył okresu po ustaniu stosunku pracy powoda z tą spółką. Umowa o pracę nie przewidywała jednak zakazu konkurencji.

Należy zatem rozważyć ewentualną odpowiedzialność pozwanego R. B. na zasadach ogólnych. W pierwszej kolejności trzeba stwierdzić, że strony nie łączyła ważna umowa, do niniejszego stanu faktycznego nie znajdują zatem zastosowania przepisy o odpowiedzialności odszkodowawczej kontraktowej. Nieważność umowy może oczywiście pociągać za sobą konieczność wzajemnego rozliczenia się stron z tytułu wzajemnych świadczeń dokonanych na podstawie nieważnej umowy (por.: np. art. 497 k.c. w związku z art. 496 k.c.) bądź z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia (art. 410§1 i 2 k.c.). Jednakże tego rodzaju ewentualne rozliczenia stron nieważnej umowy nie stanowią podstawy faktycznej roszczenia powoda w niniejszej sprawie.

Odnosząc się natomiast do żądania powoda M. W. w świetle przepisów o odpowiedzialności deliktowej, należy w pierwszej kolejności zauważyć, że samo zawarcie przez strony umowy, która okazała się bezwzględnie nieważna (*ex tunc*) nie przesądza jeszcze o tym, że któraś ze stron takiej umowy dopuściła się czynu niedozwolonego. Powód w niniejszej sprawie nie udowodnił w szczególności, że to jedynie pozwany podpisując nieważną umowę zlecenia i w jej ramach nieważną umowę o zakazie konkurencji, dopuścił się tym samym czynu niedozwolonego. Należy zauważyć, że obydwie strony (zarówno powód jak i pozwany) podpisały umowę dobrowolnie i były zainteresowane w jej zawarciu. Powód nie przytoczył nawet takich okoliczności, z których wynikałoby, że pozwany wprowadził jednostronnie do umowy zapis o zakazie konkurencji i wyłącznie pozwany podpisując taką umowę dopuścił się deliktu. Utożsamianie też każdego naruszenia cudzych praw z czynem niedozwolonym przekreśliłoby sens podziału źródeł zobowiązań i rodzaju odpowiedzialności, a w pewnym stopniu również znaczenie winy jako przesłanki odpowiedzialności.

Reasumując, odszkodowania w postaci utraconych zarobków powód mógłby dochodzić na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 361§2 k.c. w sytuacji wykazania odpowiedzialności pozwanego z tego tytułu zarówno co do zasady jak i wysokości, w tym udowodnienia istnienia związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem pozwanego stanowiącym delikt a szkodą powstałą po stronie powoda oraz oczywiście wykazania powstania takiej szkody i jej wielkości.

Generalnie, w naszym systemie prawnym szkoda, w rozumieniu art. 415 k.c. i nast., art. 471 k.c. i nast. k.c. w związku z art. 361§2 k.c., obejmuje rzeczywistą stratę materialną (*damnum emergens*) i utracone korzyści (*lucrum cessans*). Przy czym, nawet szkoda w postaci utraconych korzyści nie może być całkowicie hipotetyczna, ale musi być wykazana przez poszkodowanego z tak dużym prawdopodobieństwem, że w świetle doświadczenia życiowego uzasadnia przyjęcie, iż utrata spodziewanych korzyści rzeczywiście nastąpiła.

Od szkody w postaci *lucrum cessans* należy odróżnić pojęcie szkody ewentualnej, przez którą rozumie się „utrata szansy uzyskania pewnej korzyści majątkowej”. Różnica wyraża się w tym, że w wypadku *lucrum cessans* hipoteza utraty korzyści graniczy z pewnością, a w wypadku szkody ewentualnej prawdopodobieństwo utraty korzyści jest zdecydowanie mniejsze. Szkoda ewentualna nie podlega naprawieniu na podstawie powołanych przepisów (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2002r., I CKN 132/01, nie publ.).

Wykazanie szkody w postaci *lucrum cessans* wymaga udowodnienia tak dużego prawdopodobieństwa osiągnięcia korzyści majątkowej, że rozsądnie rzecz oceniając można stwierdzić, iż poszkodowany na pewno uzyskałby korzyść, gdyby nie wystąpiło zdarzenie, za które odpowiada pozwany (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005r., V CK 426/04, Biuletyn SN nr 11 z 2005r.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zakładając hipotetycznie na potrzeby dalszych rozważań, że działanie pozwanego R. B. stanowiłoby delikt, to należy stwierdzić, że powód M. W. nie wykazał poniesienia przez siebie szkody zarówno w postaci rzeczywistej straty jak i utraconych korzyści pozostających w związku przyczynowym z działaniem pozwanego w postaci zawarcia z powodem nieważnej umowy zlecenia, w szczególności w zakresie zakazu konkurencji.

Należy zauważyć, że umowa dotycząca zakazu konkurencji była od początku (*ex tunc*) bezwzględnie nieważna, nie wiązała zatem stron już od momentu jej podpisania, niezależnie od tego, kiedy zapadł wyrok ustalający jej nieważność, który miał jedynie charakter deklaratoryjny, nie konstytutywny (art. 189 k.p.c.). Powód M. W. nie miał zatem obowiązku stosowania się do takiej nieważnej umowy.

Niezależnie od powyższego, powód nie wykazał też poniesienia szkody. Powód nie udowodnił bowiem, że faktycznie miał realną możliwość zatrudnienia w firmie Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) M. P.. Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności z zeznań świadków S. P. i M. P. wynika w sposób jednoznaczny i oczywisty, że oferta zatrudnienia oznaczona datą 25 kwietnia 2012r. nie była rzeczywistą ofertą pracy dla powoda, a wystosowanie takiego pisma miało jedynie charakter grzecznościowej przysługi dla powoda ze strony dyrektora firmy

(...) S. P. z uwagi na wcześniejszą znajomość i miało służyć ułatwieniu powodowi kontaktów z innymi podmiotami, u których ewentualnie poszukiwałyby zatrudnienia.

Sama treść oferty została określona przez powoda, łącznie z datą sporządzenia pisma i datą obowiązywania rzekomej oferty. Z zeznań w/w świadków wynika, że w badanym okresie nie poszukiwali pracownika na stanowisko „regionalnego kierownika sprzedaży” w firmie (...), ani też żaden z pracowników zatrudnianych w firmie nie otrzymywał wynagrodzenia zasadniczego w kwocie 6 500 zł.

Zeznania świadków S. P. i M. P. Sąd uznał za wiarygodne. Twierdzenia świadków są zbieżne, przekonywujące i tworzą logiczną wzajemnie uzupełniającą się całość oraz znajdują oparcie w treści dokumentacji mailowej załączonej do akt sprawy. Z dokumentacji tej wynika w sposób jednoznaczny, że powód był inicjatorem napisania przedmiotowej oferty zatrudnienia oraz, że faktycznie została ona w ostatecznej wersji przesłana powodowi, po dokonaniu poprawek również zainicjowanych przez powoda, w dniu 4 września 2012 roku, a więc w dacie znacznie późniejszej niż data figurująca na piśmie i to w dacie, gdy termin obowiązywania oferty już upłynął (k. 223-230, k. 287-304).

Nawet jeżeli traktować przedmiotową ofertę o zatrudnieniu jako oświadczenie woli właściciela firmy (...) (do czego jednak, zdaniem Sądu, brak podstaw w oparciu o zebrany materiał dowodowy i ustalone okoliczności sporządzenia tej oferty), to zgodnie z art. 83 § 1 k.c., nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Zachowanie takiej osoby polega na tym, że nie chce ona wprowadzić wywołania skutków prawnych, jednocześnie jednak dąży do wywołania pozorów rzeczywistego dokonania czynności prawnej w takiej postaci, na jaką wskazuje uzewnętrznione oświadczenie woli. Celem jest wywołanie u otoczenia przeświadczenia, że czynność prawna została rzeczywiście dokonana w takiej postaci, jaka wynika z treści złożonych oświadczeń woli. Najczęściej czynności prawne pozorne dokonywane są z przyczyn fiskalnych lub egzekucyjnych. Pozorność oświadczenia woli pociąga za sobą jego nieważność z mocy samego prawa i dochodzenie jej ustalenia w drodze powództwa może uzasadniać tylko deklaratoryjne stwierdzenie nieważności (art. 189 k.p.c.).

W wypadku pozorności wada oświadczenia woli polega zatem na świadomej i ujawnionej wobec adresata oświadczenia oraz przez niego aprobowanej, niezgodności między treścią złożonego oświadczenia woli, dostępną dla innych uczestników obrotu prawnego a rzeczywistą wolą osoby składającej to oświadczenie. Pozorność oświadczenia woli może zachodzić zarówno wtedy, gdy pod pozorowaną czynnością nie kryje się inna czynność prawna (pozorność zwykła), jak i wtedy, gdy pod oświadczeniem pozornym ukrywa się inna czynność prawna (pozorność kwalifikowana). (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 września 2013r., I ACa 701/13, LEX nr 1381388; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 maja 2015r., I ACa 120/15, LEX nr 1740676).

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy należy stwierdzić, że z zebranego materiału dowodowego wynika, że świadek M. P. jako właściciel firmy (...) nigdy nie zamierzał zatrudniać w swojej firmie powoda, a złożenie „oferty” zmierzało do osiągnięcia zupełnie innego celu w ogóle nie zmierzającego do zatrudnienia powoda w firmie (...). Natomiast powód M. W. od początku zdawał sobie sprawę z pozornego charakteru przedstawionej mu oferty, jak wynika z zebranych dowodów, sam był nawet inicjatorem sporządzenia takiego pisma.

Świadek W. W. nie posiadał informacji na temat ewentualnego zatrudnienia powoda w firmie (...) (k. 92). Świadkowie M. B. (k. 115) i S. W. (k. 204-205) również nie posiadali informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań powoda M. W. w części istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy, w której były one sprzeczne z pozostałym zebrany materiał dowodowy w sprawie. Przede wszystkim nie są przekonywujące twierdzenia powoda odnośnie okoliczności otrzymania oferty z dnia 25 kwietnia 2012r. jako sprzeczne z zeznaniami świadków M. P. i S. P. i treścią korespondencji mailowej załączonej do akt sprawy.

Niezależnie od powyższego, sama treść pisma z dnia 25 kwietnia 2012r. stwarza wątpliwości co do prawdziwości takiej „oferty”. Treść pisma z punktu widzenia interesów potencjalnego pracodawcy budzi zdziwienie co do braku precyzji w określeniu przedmiotu umowy o pracę proponowanej adresatowi oferty, braku wyszczególnienia obowiązków

pracowniczych, które spoczywałyby na nim, braku wskazania rodzaju wykonywanej pracy, jej czasu i pozostałych warunków zatrudnienia.

Treść przedmiotowego pisma stwarza natomiast wrażenie jakby właściciel firmy (...) jako potencjalny pracodawca najbardziej był zainteresowany w zaoferowaniu adresatowi oferty wysokiego wynagrodzenia (6 500 zł – przy czym nie wskazano w ofercie nawet czy chodzi o wynagrodzenie brutto czy netto) przy mniejszym znacznie zainteresowaniu pracą, którą pracownik miałby wykonywać w przypadku ewentualnego przyjęcia oferty. Określenie wykonywanej pracy zastąpiono jedynie ogólnikowym oznaczeniem nazwy stanowiska: „regionalny kierownik sprzedaży”, bez podania co się pod tą nazwą kryje. Taka treść oferty pracy budzi zdziwienie tym bardziej, że wcześniej w firmie (...) nie istniało stanowisko regionalnego kierownika sprzedaży.

Nie są wiarygodne również twierdzenia powoda podniesione po raz pierwszy w ostatniej fazie procesu podczas składania zeznań, z których wynikałoby, że analogiczną ofertę powód otrzymał z firmy (...) w W. i zrezygnował z niej z powodu zakazu konkurencji zawartego w umowie zlecenia podpisanej z pozwanym. Powód w żaden sposób nie udowodnił, ani nawet nie uprawdopodobnił tych twierdzeń, które nie zostały też przez niego przytoczone jako element podstawy faktycznej roszczenia, ani w pozwie, ani w dalszych pismach procesowych składanych w sprawie. Poza tym, niewiarygodne jest twierdzenie powoda, że pomimo rzekomego wystawienia mu przez pozwanego negatywnej opinii, firma (...) podtrzymywała nadal swoją ofertę zatrudnienia powoda, a powód zrezygnował z przyjęcia pracy w tej firmie tylko z uwagi na zakaz konkurencji. Na marginesie należy zauważyć, że wypowiedzi powoda na temat oferty firmy (...) wydają się być niejako „przeniesione” przez powoda bez większych zmian z pisemnej „oferty” firmy (...) na potrzeby niniejszej sprawy.

Reasumując, powód M. W. nie wykazał w toku procesu odpowiedzialności deliktowej pozwanego R. B. za niepozostawanie w stosunku zatrudnienia przez powoda w okresie od 24 kwietnia 2012r. do 24 kwietnia 2013r. Tym samym, brak też podstaw do przypisywania pozwanemu odpowiedzialności za szkodę zarówno w postaci utraconego wynagrodzenia jak i za konieczność poniesienia przez powoda odsetek od pożyczki zaciągniętej w Banku. Poza tym, jak wynika z pisma (...) Banku (...) S.A. pożyczka odnawialna została uruchomiona już wcześniej przed ustaniem zatrudnienia powoda i umowy zlecenia. Pierwsze odsetki w wysokości 236 zł 32 gr powód zapłacił w dniu 17 kwietnia 2012r., tj. przed dniem rozwiązania umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2005r., co nastąpiło z dniem 23 kwietnia 2012r. (k. 18).

Poza tym, sam brak pracy nie jest równoznaczny z wykazaniem, że stanowił on wyłączną przyczynę zaciągnięcia pożyczki oraz, że w przypadku pozostawania w stosunku pracy powód na pewno nie skorzystałby z takiego źródła uzyskania dodatkowych środków finansowych. Nie można tym samym przyjmować, że pozostawanie powoda bez pracy było warunkiem sine quo non poniesienia przez powoda kosztów (odsetek) związanych z zaciągnięciem pożyczki.

Wobec powyższego, zbędnym i bezprzedmiotowym byłoby również w niniejszej sprawie dopuszczanie dowodu z opinii biegłego z zakresu płac i księgowości celem ustalenia, w jakiej wysokości wynagrodzenie powód mógł osiągnąć zgodnie ze swoimi kwalifikacjami. Tym bardziej w sytuacji, gdy umowa o pracę, która łączyła powoda z innym podmiotem, nie pozwanym, została rozwiązana na wniosek powoda, za porozumieniem stron. Brak pracy nie pozostawał więc z żadnym związkiem z nieważnym zakazem konkurencji zawartym w nieważnej umowie zlecenia podpisanej przez powoda i pozwanego.

Z tych wszystkich względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. oraz §2 ust. 1, 2, §4 ust. 1, §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 461 ze zm.). Koszty poniesione w toku procesu przez pozwanego obejmowały koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł.

Stosownie do §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda adw. M. D. i pełnomocnikowi pozwanego adw. R. N..

Dnia 19.02.2016r.